

סדר ה'למוד ליום כ' אלול

סדר לקוטי פוהר"ן הי"פני:

הוספות לתורות מכתב יד רבינו ז"ל

(זה היום עשה ה' יום ד' כ"ד אדר שנת תקפ"ד הפליא ה' עמנו שפתאום הביא לי איש אחד מעיר הסמוכה תכריך של כתבים מכתיבת יד רבינו ז"ל והם כמה דפין קטנים מהא"ב הראשון וכמה דפין מהתורות שכבר נדפסו בספר ליקוטי מוהר"ן הראשון אך יש בהם כמה דברים נוספים וכמה ענינים בשינוי לשון ובסגנון אחר קצת ע"כ אעתיקם הנה) כשרואה אדם שהקליפות והתאות גוברים עליו אזי יתענה וע"י התענית נזדווגו קוב"ה ושכינתו אחור באחור כדי שלא יאחזו באחוריים וזהו ר'ע"ב שמרעיב א"ע בתענית, אותיות רי"ש ע"ב, רי"ש אחוריים דשכינתיה שהיא אלקים, ע"ב אחוריים של שם העצם שע"י הרעב שע"י התענית מזווגם אחור באחור שלא יינקו החצונים כנ"ל וע"י התענית נמשך הדיבור כי נתלחלח הגרון מנגיבה דילה ויוצא מבחינת ניחר גרוני ובא לבחינת קרא בגרון ואל תחשוך וזהו ויהי רעב בארץ היינו ע"י התענית וירד אברם מצרימה אברם בחינת מים החסדים המלחלים מיצר הגרון בבחינת הלוך ונסוע הנגבה שהחסדים הולכים ללחלח נגיבה דילה, והקליפות שהם בחינת פרעה עורף שעיקר יניקתם מאחוריים יש להם שלש שרים שר המשקים והאופים וטבחים שהם עיקר התאות שהם קנה וושט וורידין שהם תאות אכילה ושתיה שהם ראשי התאות כלם והם להדיבור היוצא מהגרון סמוכים: אבל אין להם כח לינק ממנה כי מאחוריים אי אפשר להם לינק כי נתדבקו אחוריים כנ"ל ע"י התענית ומפנים אי

בשלימות כן מיחד את השכינה שהיא אמונה עם הקב"ה פב"פ והאמונה מתקנת בעצמה כל הכפירות שהיה בו מקודם והיא מתחננת (וממליץ) וממלצת טוב עליו לפני הקב"ה שימחול לו השי"ת ועיקר המליצה כי אין יודעים את השי"ת אלא מן הגלוי על הסתום היינו מן המדות המגולות אנו מכירים גדולתו ועי"ז יש בני אדם שכופרים בו ואומרים עולם כמנהגו נוהג ויש שמודים במציאות אבל אומרים שגם העולם קדמון והעולם מחויב המציאות כמו חיוב האור מן השמש ועי"ז כופרים במצוות כי אומרים שלא ישונה דבר ממנהגו ע"י מצוות ויש מודים במצוות ובעבודות אבל עובדים את כחות וצורות עליונות ועושים את הצורות שיהיו אמצעים בינם לבין הבורא וכל הכפירות נעשים מחמת שרואים שמערכת השמים לא נשתנים ממעמדם ורואים צדיק ורע לו רשע וטוב לו אבל כשהקב"ה משדד המערכה בשביל תפילת צדיק אזי מודים שהוא המחדש והמהוה את העולם כרצונו ומנהיג את העולם כרצונו וזהו ויגש אליו יהודה איתא בזוהר תקרובתא מלכא במלכא היינו יחוד קוב"ה ושכינתיה כנ"ל אזי ויאמר אליו בי אדוני היינו שהשכינה שהיא האמונה מבקשת רחמים ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני שהיא מבקשת את השי"ת שיקרב את האיש הזה שתיקן אותה והעלה אותה לבחינת פב"פ באזני אדוני היינו שהיא ממלצת על האיש הזה שלא יעשה עוד אמצעי בינו לבין השי"ת וכל ההצטרפות שלו ידבר באזני [אדוני] שלא ישמע אחר אמצעי ואל יחר אפך עליו שהיה מלא פניות וע"ז עד עכשיו כי כמודך כפרעה לשון התגלות היינו לפי התגלות כן מכירין אותך כנ"ל ועי"ז נפל בטעות כנ"ל שראה במערכת השמים המנהיגים

סדר יפני מלחמת רבינו ר' חיימן:

קלה בתוך כף, שישיבתי שעה קלה אצל רבי ישראל, בתוך זה
נודע הדבר בכל העיר בין אנשי פולין שלנו, ונעשה רעש גדול
משמועה זאת, שנמצאו עכשו שני אנשים, שבאו עתה לארץ
הקדש, אשר זה סמוך לשנתים לא בא שום אדם לשם ותכף באו
אלי שאלך אליהם, ונזדרזתי והלכתי לבית הרב מסקוליע
וכשבאתי לשם מצאתי, שכבר נתקבצו אנשים ונשים הרבה
לשם כדי לראות אותנו, ובתוכם היתה אלמנת רבי פינחס מאיר,
זכרוננו לברכה, שהיא אחותו של רבנו, זכרוננו לברכה,
שנתאלמנה בסמוך ונכנסתי לבית הרב מסקוליע, והיו שם
אנשים הרבה, וכלם קבלו אותי בשמחה רבה ועצומה מאד, וכלם
נבהלו נחפזו, ונפלא בעיניהם ענין זה מאד, שעכשו בעת הזאת
יבואו אנשים על-מנת לחזור, רק לדרך על אדמת הקדש וגדל
הרעש והשמחה והחיות, שהיה אז מביאתנו לארץ-ישראל אי
אפשר לבאר ולשער וכלם אמרו שאנחנו החיינו אותם ממש, כי
זה שנתים אשר לא ראו אדם ממדינתנו, ולא שמעו שום ידיעה
משם, ולא ידעו שום ידיעה אם אפשר בעולם לילך עכשו על הים
וכל האנשים שהיו מוכנים אז לצאת לחוץ לארץ, לא ידעו הדרך
איך להתנהג, ודעתם היתה לילך ביבשה אשר זה קשה מאד,
וההוצאות רבים מאד על כן היתה עליהם שמחה רבה וכלם אמרו
שאנחנו מחיים כל ארץ ישראל על שבאנו לשם קצתם אמרו
שאין אלו אנשים כלל רק הם מלאכים שנשלחו מן השמים, וזה
אמר שזה בחינת אליהו שיבואו עכשו פתאום אנשים מחוץ
לארץ לארץ ישראל בעת כזאת אשר אפלו המשלחים לא רצו
לילך בים כי-אם ביבשה, אשר מחמת זה לא בא שום אדם לארץ

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'רכ"ד - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכות שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ד" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

יִשְׂרָאֵל זֶה סְמוּךְ לְשָׁנָתִים, וּבִפְרָט שְׁלֹא בָּאֵנוּ לְקַבֵּעַ דִּירָתֵנוּ וְגַם
הַרְבֵּי זָאֵב מְבֹלְטֵעַ אָמַר לָנוּ בְּזֶה הַלְשׁוֹן, אַתֶּם הַחַיִּיתֶם אֶת כָּל
אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל:

קָלוּ וְאַחַר כֵּן יִצְאָתִי מִבֵּית הַנֵּ"ל וּבְכָל מְקוֹם שֶׁהֲלַכְתִּי סָבְבוּ אוֹתִי
אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְכָל־שְׂאֵלֹי עַל מִשְׁפַּחְתָּם, אֲבָל לֹא הָיָה לִי שׁוֹם
אֲנָרֶת מִחַמַּת שִׁיצְאָתִי בְּהַעֲלִים יְדִיעָה מִכָּל סְבִיבוֹתֵינוּ, וְלֹא
הוֹדַעְתִּי לָהֶם שֶׁאֲנִי נוֹסֵעַ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְגַם בְּעֶצְמִי הָיִיתִי מְסַפֵּק
עַד שִׁישְׁבֹתִי עַל הַסְּפִינָה אֲבָל אֶף עַל פִּי כֵן לְכַמֶּה אֲנָשִׁים בְּשָׂרְתִי
בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת בְּעַל פֶּה מִמִּשְׁפַּחְתָּם שֶׁאֲנִי מַכִּיר אוֹתָם שֶׁתְּהַלֵּךְ
לֵאלֹהֵי הֵם בְּחַיִּים וּבְשָׁלוֹם וְהָיָה לָהֶם לְנַחַת גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד אֲבָל
אֲפֹלוּ אוֹתָם שְׁלֹא הוֹדַעְתִּי לָהֶם מִמִּשְׁפַּחְתָּם, הָיָה לָהֶם שְׂמִיחָה
וְחַיּוֹת גָּדוֹל שֶׁעַל כָּל פָּנִים רוֹאִים אִישׁ מִמְּדִינַתָּם, אֲשֶׁר זֶה זְמַן רַב
לֹא רָאוּ אָדָם מִשֵּׁם כֵּנִ"ל:

קָלוּ וְעַמְדָתִי בְּבֵית הַרְבֵּי רַבֵּי פִּיבִישׁ בְּהַרְבֵּי מוֹזְלֵטְשִׁיסק, שְׁשָׁם הוּא
דִּירְתָהּ שֶׁל הָאֱלֻמָּנָה הַצַּדִּיקָת מֶרֶת פְּעֵרִיל הַנֵּ"ל שֶׁהִיא אַחֲוֹתוֹ שֶׁל
רַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, וְאֲכַלְתִּי אֶצֶל הוֹדֵי וְזִקְנֵי רַבֵּי שְׂאוֹל הַכֹּהֵן
מִבְּרָאד:

קָלַח בְּיוֹם שִׁשִּׁי הֲלַכְתִּי אֲנִי וְרַבֵּי יְהוּדָא אֱלִיעֶזֶר עַל קֶבֶר הָאֶרֶ"י
זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה וְשָׁם אֶצֶלוּ מְנַח רַבֵּי מִשָּׁה קוֹרְדוֹבִירוּ זְכוֹרֵנוּ
לְבִרְכָה, וְרַבֵּי שְׁלֵמָה אֶלְקָבֶץ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה שְׁחֵבֵר "לְכָה הוֹדֵי",
וְשָׂאֵר צַדִּיקִים נוֹרָאִים וּבְסָמוּךְ לְשָׁם קֶבֶר "הַבֵּית יוֹסֵף" וְהָאֱלֻשִׁיךְ
זְכוֹרֵנוּ וְעַמְדָנוּ אֶצֶל קֶבֶר הָאֶרֶ"י זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, וְשִׁפְכָנוּ שָׁם שִׁיחָנוּ
תְּהַלֵּךְ לֵאלֹהֵי עַד כֹּה עֲזַרְנִי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּרַחֲמָיו הָעֲצוּמִים שֶׁזְּכִינוּ
לָבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת מִלְחָמָה כְּזֹאת כְּמָה גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂי ה'
מָה אָמַר מָה אֲדַבֵּר מָה אֲשִׁיב לָהּ כָּל תַּגְּמוֹלוֹתֵי עָלַי:

סדר לקויי עצות הימני:

ט עקר התשובה על-ידי ענוה, שהאדם צריך לשים עצמו באין, כמדבר לדוש, ולא ישגיח כלל על המחלקות ובזיונות שמבזין אותן, רק יחזיק במדת השתיקה, ויהיה מן השומעים הרפתם ואינם משיבים ופנ"ל, ואז נקרא חכם באמת וזוכה לתשובה שהוא בחינת פתח, שעל-ידי זה זוכין לכבוד אמתו ונצחי שהוא כבוד אלקי פנ"ל (שם).

י בפרושה אדם לילך בדרכי התשובה, צריך להיות בקי בהלכה, וצריך להיות לו שני בקיאות, הינו בקי ברצוא ובשוב, שזהו בחינת עייל ונפיק בחינת אם אפס שמים שם אתה ואציעה שאול הנך. הינו מי שרוצה לשוב להשם יתברך, צריך לחגור מתניו שיתחזק עצמו בדרכי ה' תמיד, בין בעליה בין בירידה, שהם בבחינת אם אפס שמים שם אתה, ואציעה שאול הנך, הינו בין שיזכה לאיזו עליה, לאיזו מדרגה גדולה או קטנה, אף על פי כן אל יעמד שם ולא יסתפק עצמו בזה. רק צריך שיהיה בקי בזה מאד, לידע ולהאמין שהוא צריך לילך יותר ויותר וכו', שזהו בחינת בקי ברצוא וכו'. וכן להפך, שאפלו אם יפל חסו שלום למקום שיפל, אפלו בשאול תחתיות חסו שלום, גם שם אל יתיאש את עצמו לעולם בשום אופן יהיה איך שיהיה, רק יחפש ויבקש את השם יתברך, ויחזק עצמו בכל מקום שהוא בכל מה שיוכל. כי גם בשאול תחתיות נמצא השם יתברך, וגם משם יכולין לדבק את עצמו אליו יתברך. וזה בחינת ואציעה שאול הנך, בחינת בקי בשוב. כי אי אפשר לזכות לתשובה, כי אם בשבקי שני בקיאות אלו. ובאמת היא בקיאות גדול מאד, שיזכה לידע שצריכין ליגע עצמו ולטרח בעבודת ה' תמיד, ולצפות בכל

סדר שִׁלְחוּ עֲרֹף הַיּוֹפִי:

סימן תרעב (א) אין מדליקין נר חנוכה קודם שתשקע החמה אלא עם סוף שקיעתה לא מאחרים ולא מקדימים ויש מי שאומר שאם הוא טרוד יכול להקדים מפלג המנחה ולמעלה ובלבד שיתן בה שמן עד שתכלה רגל מן השוק: (ב) שכח או הזיד ולא הדליק עם שקיעת החמה מדליק והולך עד שתכלה רגל מן השוק שהוא כמו חצי שעה שאז העם עוברים ושבים ואיכא פרסומי ניסא הלכך צריך ליתן בה שמן כזה השיעור ואם נתן בה יותר יכול לכבותה לאחר שעבר זה הזמן וכן יכול להשתמש לאורה לאחר זה הזמן: הגה י"א שבזמן הזה שמדליקין בפנים א"צ ליוהר להדליק קודם שתכלה רגל מן השוק (ד"ע וטור בשם התוספות) ומכל מקום טוב יותר ליוהר גם בזמן הזה. ומיהו ה"מ לכתחלה אבל אם עבר זה הזמן ולא הדליק מדליק והולך כל הלילה ואם עבר כל הלילה ולא הדליק אין לו תשלומין: הגה ובלילות האחרות ידליק כמו שאר בני אדם אע"פ שלא הדליק בראשונה (מצא כתוב בשם מהרי"ל ואגודה וד"ע):

סימן תרעג (א) כל השמנים והפתילות כשרים לנר חנוכה ואע"פ שאין השמנים נמשכים אחר הפתילה ואין האור נתלה יפה באותם הפתילות: הגה ומיהו שמן זית מצוה מן המובחר (מרדכי וכל בו ומהרי"ל) ואם אין שמן זית מצוי מצוה בשמנים שאורן זך ונקי ונוהגין במדינות אלו להדליק בנרות של שעוה כי אורן צלול כמו שמן. ואפילו בליל שבת שבתוך ימי חנוכה מותר להדליק בנר חנוכה השמנים והפתילות שאסור להדליק בהם נר שבת: הגה אם אינו נותן בנר רק כדי שיעור מצותו (תשובת הרשב"א סימן ק"ע) לפי שאסור להשתמש בנר חנוכה בין בשבת בין בחול ואפילו לבדוק מעות או למנותן

זֶקֶק נִתֵּן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'רכח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדיף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לאורה אסור ואפילו תשמיש של קדושה כגון ללמוד לאורה אסור ויש מי שמתיר בתשמיש של קדושה ונוהגים להדליק נר נוסף כדי שאם ישתמש לאורה יהיה לאור הנוסף שהוא אותו שהודלק אחרון ויניחנו מרחוק קצת משאר נרות מצוה: הגה ובמדינות אלו אין נוהגים להוסיף רק מניח אצלן השמש שבו מדליק הנרות והוא עדיף טפי ויש לעשותו יותר ארוך משאר נרות שאם בא להשתמש לאותו נר (מרדכי) אם נתערב נר חנוכה האסור בהנאה בשאר נרות אפילו אחד באלף לא בטיל דהוי דבר של מנין (ת"ה סימן ק"ג) אלא ידליק מן התערובות כל כך שבודאי נר של היתר דולק עם נר של איסור ואז מותר להשתמש אצלן (ד"ע): (ז) הדלקה עושה מצוה לפיכך אם כבתה קודם שעבר זמנה אינו זקוק לה ואפילו כבתה בערב שבת קודם קבלת שבת שעדיין הוא מבעוד יום אינו זקוק לה וכן אם לאחר שהדליקה בא לתקנה וכיבה אותה בשוגג אינו זקוק לה: הגה ואם רוצה להחמיר על עצמו ולחזור ולהדליקה אין לברך עליה (רשב"א סימן תקל"ט ור"ן): (ג) נר של חרם שהדליק בו לילה אחת נעשה ישן ואין מדליקין בו לילה אחרת אלא לוקח חדשים בכל לילה ואם אין לו אלא ישן מסיקו בכל לילה באור ונר של מתכת א"צ חדש ושל זכוכית או של חרם מכוסה דינו כמתכת: (ד) אין חוששין לפתילות להחליפם עד שתכלה:

סימן תרעד (א) מדליקין נר חנוכה מנר חנוכה ודוקא להדליק זה מזה בלא אמצעי אבל להדליק מזה לזה על ידי נר של חול אסור ויש מתירים גם בזה אא"כ הוא בענין שיש לחוש שיכבה הנר של חול קודם שידליק נר אחר של חנוכה: הגה ונהגו להחמיר בנרות חנוכה שלא להדליק אפילו מנר לנר דעיקר מצותו אינו אלא נר אחד והשאר אינו למצוה כ"כ לכן אין להדליק זה מזה (הגה"מ ומרדכי) וכל זה אינו רק בעוד שדולקין למצותן אבל אחר שעבר זמן המצוה

מותרים בהנאה כ"ש שמותר להדליק מהן (ב"י הל' קטנות):

סדר לקויי תפלות היזמי:

תקיו: ובכן יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, עושה נפלאות בכל עת, שתהיה עמי תמיד ותשמר אותי שלא אכשל לעולם בשום מאכלות אסורות חם ושלום, ולא יזדמן שום תערבות אסור בהתר בביתי לעולם ואפלו אם לפעמים באיזה אדם יתערב מעט אסור בהתר, יהיה בטל במעוטו בהתר, שיהיה ההתר מרבה ממנו כשעור שיוכל לבטלו כפי דיני תורתך הקדושה ותשמרני תמיד שלא אפגם בשום יחוד שלמעלה, וכל מה שפגמתי עד הנה ביחודי שמותיך הקדושים על ידי מעשי הרעים, הכל תתקן ברחמיה, ויתהפכו העוונות לזכיות ויתבטלו עוונותי ברבוי טובך וחסדיך הנפלאים, שאתה משפיע ומאיר עלינו בכל עת, בכח וזכות צדיקיך האמתים אשר הם מיחדים כל היחודים העליונים בתכלית השלמות, ומגלין ומפרסמין יחודך ואחדותך לכל באי עולם בכחם וזכותם אנו נשענים שגם פשעינו וחטאתינו ועוונותינו המרבים והעצומים מאד מאד, כלם יתבטלו בבטול גמור בתוך עצם רבוי קדשתם וצדקתם עד שיתהפכו העוונות לזכיות:

תקיה: רבנו של עולם אחד יחיד ומיוחד, רחם עלינו למען שמך וזכנו להכיר אותך באמת, ולהודיע שמך לכל באי עולם, "למען דעת כל עמי הארץ כי ה' הוא האלקים אין עוד ברוך ה' אלקים אלקי ישראל עושה נפלאות לבדו וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן":

תפלה נא תקיט: {מיוסד ע"פ תורה מ"ד} "תהלת ה' ידבר פי, ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד ומלא פי

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

הַרְלָל לְעֹמֵר מִזֶּה רִנָּתוֹ יִצְיָר לְ"עֹדֵךְ לְעֹנֵי מִקְוֵה שִׁדְךָ לְעֹדֵךְ מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל" וְ
לְ"חֹק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָה" שְׁעֵי יוֹשֵׁבֵת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

תְּהַלְתֶּךָ כָּל הַיּוֹם תִּפְאַרְתֶּךָ חֲסִדֵי ה' עוֹלָם אֲשִׁירָה, לְדוֹר וָדוֹר
אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ בְּפִי רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם רַחֵם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל,
וְזַכְּנִי לְהֵאֱמִין בְּךָ בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה תָּמִיד, וְלֹא יַעֲלֶה עַל לְבִי שׁוֹם
כְּפִירָה וְסֹפֵק וּבְלִבּוֹל בְּאֱמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְאַהֲיָה רָגִיל תָּמִיד לִזְמַר
הָאֱמוּנָה בְּפִי בְּפִרוּשׁ, לְדַבֵּר בְּכָל עֵת בְּפִהּ מְלֵא שְׂאֵנִי מֵאֱמִין בְּךָ
ה' אֱלֹקֵינוּ שְׂאֵתָה הוּא יָחִיד קְדָמוֹן בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית,
וּבְרִצוֹנְךָ בָּרְאָת עוֹלָמְךָ יֵשׁ מֵאִין הַמְּחַלֵּט אַחַר הָעֵדֶר הַגְּמוּר,
וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּמְנַהִיג וּמְשַׁנֵּיחַ בְּעוֹלָמְךָ כְּרִצוֹנְךָ, וְאַתָּה עֲתִיד
לְחַדֵּשׁ אֶת עוֹלָמְךָ, וְאַתָּה נָתַתָּ לָנוּ תוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּכֹתֵב וּבְעַל
פֶּה עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ נְאֻמָּן בֵּיתְךָ, וְעַל יְדוֹ בְּחֵרֶת בָּנוּ מִכָּל
הָאֲמוֹת וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְנָתַתָּ לָנוּ נְבִיאִים וְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּם
וְתַנְאִים וְאַמֹּרָאִים וְכָל חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים הָאֲמִתִּיִּם שֶׁהָיוּ
בְּכָל הַדּוֹרוֹת עַד הַיּוֹם הַזֶּה רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ, וְחַזְקֵנוּ וְאַמְצָנוּ
בְּאֱמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד, כִּי אַתָּה יַדְעָתָ שְׂכָל חַיּוֹתָנוּ וּמְגַמְתָּנוּ
הוּא רַק הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא יְסוּד כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה כְּמוֹ
שְׂכָתוֹב: "כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה" וְכְמוֹ שְׂכָתוֹב: "וְצַדִּיק בְּאֱמוּנָתוֹ
יַחֲיֶה" וְהוּא יְסוּד כָּל הָעוֹלָמוֹת כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "וְכָל מַעֲשָׂהוּ בְּאֱמוּנָה"
וּבְפֶרֶט אֲנֹכִי הַפְּגוּם אֲשֶׁר בְּעוֹנוֹתַי הָרַבִּים קִלְקַלְתִּי כְּמוֹ
שְׂקָלְקַלְתִּי, וְכָל חַיּוֹתַי וְתַקְוֹתַי הוּא רַק הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה:

תַּקַּח רַחֵם רַחֵם מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם רַחֵם חוֹשֵׁב מַחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח
מִמֶּךָ נִדָּח חוֹם וְחַמֵּל עָלַי וְזַכְּנִי לְאֱמוּנָה חֲזָקָה כְּזֹאת בְּכָל עֵת וְרַגַע,
עַד שְׂאֵזְכָה עַל יְדֵי הָאֱמוּנָה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם כִּי אַתָּה
יודֵעַ גִּדְּל כַּח אֲמִתֶּת אֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה שִׁישׁ לָהּ כַּח לְהוֹצִיא גַם אוֹתִי
מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת וְהַעֲנִינִים שִׁירְדֹתַי לְשֵׁם עַל יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים רַבּוֹנוּ
שֶׁל עוֹלָם, "הֲלֹא אַתָּה תָּשׁוּב תַּחֲיִינוּ וְעִמָּךְ יִשְׁמְחוּ בְּךָ", תֵּן לִי עֲצָה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר

שְׁלֵמָה עָתָה בְּמִקוּמִי בְּאִפְנֵי שְׂאֵזְכָּה לְהִתְחִיל לָשׁוּב אֵלַיךְ בְּאַמֶּת,
 וְלֹא אָשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה זַכְּנִי לְהַחֲיֹת אֶת עַצְמִי עַל יְדֵי הָאֲמוּנָה
 הַקְּדוּשָׁה בְּאַמֶּת, בְּאִפְנֵי שְׂאֵזְכָּה לְהִתְדַבֵּק בָּךְ בְּכָל יְעַת וְלְהִיזוֹת
 סְמוּךְ וְקָרוֹב אֵלַיךְ תָּמִיד בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת וְהַדְּרָגוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי מְלֹא
 כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ וּבְכָל מְקוֹמוֹת מְשִׁלְתְּךָ, וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כָּל־ם,
 וְאַתָּה מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וְלִית אֶתְר פָּנּוּי מִמֶּךָ, "אֵל
 אֲמוּנָה וְאִין עוֹל צְדִיק וַיִּשָּׂר הוּא":